

Sygn. akt V Ca 2111/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Joanna Machoń
------------------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt II C 3487/18

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 2111/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 maja 2018 roku (data prezentaty) powódka M. K. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na jej rzecz kwotę 400,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 400,00 euro od dnia 8 lipca 2015 roku do dnia zapłaty. Wniesiono również o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W dniu 25 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy II Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym na kwotę 400,00 euro wraz z odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 647,00 złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 27 lipca 2018 roku (data prezentaty) pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia Powódki, a także wskazanie nieprawidłowej daty naliczania odsetek oraz rażącego wygórowania dochodzonego odszkodowania. Wniesiono również o zasądzenie od Powódki na rzecz Pozwanej kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego oraz z uiszczoną opłatą skarbową od pełnomocni ctw.

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2019 r Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, oddalił powództwo (I.) oraz zasądził od powódki M. K. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia powódki.

Z wyrokiem Sądu Rejonowego nie zgodziła się pozwana, która zaskarżając je w całości wniosła o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości, względnie zaś o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Wywodząc apelację powódka podniosła naruszenie zarówno przepisów prawa materialnego, tj:

1. błędne zastosowanie terminu przedawnienia określonego art. 778 Kodeksu cywilnego dla roszczeń wynikających z nieprawidłowej realizacji umowy o imprezę turystyczną.

2. naruszenie art. 118 Kodeksu cywilnego, poprzez jego niezastosowanie, w zw. z odesłaniem do jego stosowania treścią art. 11 ustawy o usługach turystycznych, w zw. z treścią art. 3 ust. 5 i 6 rozporządzenia (WE) 261/2004- co doprowadziło do błędnego uwzględnienia podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia,

3. błędne zastosowanie terminu przedawnienia określonego art. 125 Kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie polegające na pominięciu faktu, iż w toku postępowania zmiana uległa norma prawna regulująca przedawnienie roszczeń, a to z uwagi na wydanie przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego decyzji stwierdzającej uprawnienia odszkodowawcze powódki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z uwagi, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505 (13) § 2 k.p.c. wobec czego ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Wobec powyższego oceniając zaskarżony wyrok w zakresie kwestionowanego przez apelującą naruszenia przepisów prawa materialnego Sąd Okręgowy zważył, że Sąd Rejonowy szeroko i przekonywująco umotywował swoje stanowisko dotyczące zasad przedawnienia roszczenia powódki wywodzonego z przepisów rozporządzenia 261/2004. Argumentacja w tym zakresie jest pełna i przekonywująca, a zarzuty apelacji nie mogły jej podważyć. W szczególności to, że powódka nie zawierała umowy przewozu bezpośrednio z pozwaną lecz zawierała umowę o świadczenie usług turystycznych z niezwiązanym z pozwaną biurem podróży, nie mogło mieć wpływu na kwalifikację stosunku prawnego istniejącego między powódką a pozwaną. Skoro bowiem roszczenie powódki wynikało z rozporządzenia 261/2004 regulującego odpowiedzialność przewoźników lotniczych wynikającą z nieprawidłowego zrealizowania umowy przewozu lotniczego, to bez znaczenia było w jakich okolicznościach umowa taka została zawarta. Wszak odpowiedzialność wynikająca ze wskazanego rozporządzenia związana jest tylko i wyłącznie z samym realizowaniem (lub niezrealizowaniem) usługi przewozu lotniczego. Okoliczność tą miał zresztą na względzie Sąd Rejonowy.

Sformułowany przez tenże Sąd wniosek dotyczący normy prawnej właściwej dla oceny terminu przedawnienia roszczenia powódki znajduje nadto potwierdzenie w treści uchwały Sądu Najwyższego z 17 marca 2017 roku, III CZP 111/16 stwierdzającej, że roszczenie

o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania

1. pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k.c.

Wnioski tej uchwały Sąd Okręgowy w całości podziela.

Jako, że opóźniony lot odbył się w dniu 18 lipca 2015 roku, a powódka wystąpiła z roszczeniem w dniu 23 maja 2018 r. to w dacie wytoczenia powództwa sporne roszczenie było przedawnione. Podniesienie przez pozwaną zarzutu

przedawnienia skutkowało zastosowaniem normy art. 117 § 2 k.c. pozwalającej na zwolnienie z obowiązku świadczenia przedawnionego roszczenia, co prowadziło do wniosku o trafności rozstrzygnięcia oddalającego powództwo.

Sąd II instancji nie dopatrył się nieprawidłowości również w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu ostatecznie bowiem stroną powodową należało uznać za przegrywającą zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k. p. c. oraz art. 203 k. p. c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu apelacji powódki jako bezzasadnej na podstawie art. 385 k.p.c.